

From: 5.1.2.e <5.1.2.e@outlook.com>
Date: Thursday, February 12, 2026, 2:33 PM
To: "postbus@eerstekamer.nl" <postbus@eerstekamer.nl>
"cie.kgg@tweedekamer.nl" <cie.kgg@tweedekamer.nl>
Subject: commissie EZ/KGG. Terugleverkosten zonnepanelen en de rol van toezicht door de ACM

Geachte leden van de vaste commissie voor Klimaat en Groene Groei,

Graag breng ik een kwestie onder uw aandacht die de positie van huishoudens met zonnepanelen en het vertrouwen in de energietransitie raakt.

Sinds 2023 brengen energieleveranciers zogenoemde terugleverkosten in rekening. De Autoriteit Consument & Markt (ACM) heeft deze kosten in meerdere rapportages (12 maart 2024, 8 mei 2024 en 17 december 2025) als gerechtvaardigd gepresenteerd op basis van vermeende extra kosten voor leveranciers.

Ik heb deze rapportages technisch, feitelijk en juridisch laten analyseren. De kernbevindingen van deze analyse vat ik hieronder beknopt samen.

1. Geen fysieke of commerciële afname van teruggeleverde elektriciteit

De ACM gaat ervan uit dat energieleveranciers elektriciteit afnemen van huishoudens met zonnepanelen en daardoor worden blootgesteld aan prijs- en marktrisico's. Dit uitgangspunt is feitelijk onjuist. Energieleveranciers ontvangen geen teruggeleverde elektriciteit van kleinverbruikers; teruglevering vindt uitsluitend plaats aan het openbare elektriciteitsnet. De leverancier verricht geen fysieke of commerciële afnamehandeling bij invoeding. Het is technisch onmogelijk dat leveranciers elektriciteit van huishoudens inkopen, opslaan of later "duur moeten vergoeden".

2. Saldering veroorzaakt geen kosten

De salderingsregeling is een administratieve verrekening op jaarbasis, waarbij afname en invoeding tegen elkaar worden weggestreept tot het nettoverbruik. Er vindt geen prijsarbitrage per uur, dag of seizoen plaats. De leverancier boekt uitsluitend het nettoverbruik af in zijn portefeuille. De door de ACM gepresenteerde salderingsmeerkosten berusten op een model waarin teruglevering ten onrechte als een afzonderlijke inkooptransactie wordt behandeld.

3. Onbalans- en profileringskosten zijn portefeuillekosten

De ACM stelt dat huishoudens met zonnepanelen hogere onbalans- en profileringskosten veroorzaken. Ook dit is technisch onjuist. Onbalans ontstaat uitsluitend op portefeuilleniveau, als verschil tussen het dagprogramma van de leverancier en de door de netbeheerder gealloceerde volumes. Leveranciers beschikken niet over individuele opwek- of terugleverdata van huishoudens. Profielen zijn statistische allocatiemodellen en geen klantgegevens. Het gedrag van één huishouden kan nooit individueel bijdragen aan onbalans of extra kosten.

4. Vermeende kosten bestaan alleen binnen modellen

De ACM baseert haar analyse op begrippen als standaardjaarinvoeding (SJI), slimme-meterdata en statistische toerekeningsmodellen. Deze veronderstellen gegevens en transacties die in de werkelijkheid niet bestaan. Dat blijkt ook uit het feit dat de ACM erkent dat bij dynamische contracten de vermeende meerkosten grotendeels afwezig zijn.

Conclusie

Omdat geen fysieke afname plaatsvindt, saldering geen kosten veroorzaakt en onbalans- en profileringskosten niet individualiseerbaar zijn, bestaat er geen feitelijke kostenpost die door terugleverkosten kan worden gedekt. De rechtvaardiging van terugleverkosten door de ACM is daarmee feitelijk onjuist, intern inconsistent en juridisch ondeugdelijk.

Deze situatie raakt juist huishoudens die hebben geïnvesteerd in verduurzaming op basis van overheidsbeleid en ondermijnt het vertrouwen in de energietransitie. Over deze kwestie heb ik tevens een formeel handhavingsverzoek ingediend bij de ACM.

Ik hoop dat u deze aandachtspunten wilt betrekken bij uw werkzaamheden en eventuele gesprekken met de minister en de ACM over de energiemarkt voor consumenten en de energietransitie.

Met vriendelijke groet,

5.1.2.e

Assen